

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/131/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123010009
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3123010009.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Milana Straku a JUDr. Michala Eliaša v trestnej veci proti odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, trvale bytom C., D. E. XXX/X t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom na neverejnom zasadnutí dňa 13.12.2023 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 6.9.2023, sp. zn. 37Pp/4/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 6.9.2023, sp. zn. 37Pp/4/2023 bolo rozhodnuté nasledovne:

„I. Podľa § 66 odsek 1 písmeno a), odsek 2 Trestného zákona v spojení s § 415 odsek 1 Trestného poriadku sa odsúdený A. B., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/76/2017 zo dňa 04.07.2017 v spojení s uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/76/2017 zo dňa 30.06.2021.

II. Podľa § 68 odsek 1 Trestného zákona určuje odsúdenému skúšobnú dobu 4 (štyri) roky a súčasne nariaďuje probačný dohľad nad odsúdeným 2 (dva) roky a zároveň odsúdenému ukladá v čase probačného dohľadu nasledujúce obmedzenie a povinnosti:

- podľa § 51 odsek 3 písmeno b) Trestného zákona zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno c) Trestného zákona príkaz nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu,
- podľa § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona príkaz zamestnať sa alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.“

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia.

Prokurátor podanú sťažnosť dodatočne písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia. Ďalej uviedol nasledovné:

“Dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienene prepustenie. Z hodnotenia riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby v Dubnici nad Váhom vyplýva, že odsúdený k spáchanej trestnej činnosti zaujíma iba čiastočne kritický postoj. Rezervy sa u odsúdeného prejavujú v oblasti edukácie z dôvodu nedostatočne kritického postoja k trestnej činnosti.

Resocializačná prognóza u odsúdeného je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, kde sa za rizikové faktory považuje nedostatočne kritický postoj k opakovane páchanej trestnej činnosti.

Z odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený bol v minulosti opakovane odsúdený - 5 krát prevažne pre majetkovú trestnú činnosť a počas posledne uloženej skúšobnej doby sa odsúdený dopustil veľkého množstva priestupkov a neuhradil spôsobenú škodu.

Ani jeho opakované odsúdenia však na jeho správaní nezaznamenali žiadúci vplyv, nevedli u neho k náprave a polepšeniu v smere vedenia života riadneho občana. Uvedená recidíva odsúdeného A. B. nepochybne svedčí o tom, že v jeho prípade nemožno reálne očakávať, že by v budúcnosti viedol riadny život, preto je potrebné, aby uložený trest vykonal v uloženom rozsahu.

Páchanie trestnej činnosti vzhľadom na vyššie uvedené nie je u odsúdeného A. B. iba ojedinelým jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale zjavne v jeho prípade možno vypozerovať jednoznačné sklony k jej páchaniu. Pokiaľ je odsúdený už opakovane súdne trestaný bez následnej nápravy, je možno vyvodiť, že predchádzajúce tresty u neho nevedli k náprave.

Som toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a tiež sa nedostatočne vysporiadal s vyššie uvedenému skutočnosťami.

Zo zmyslu inštitútu podmieneného prepustenia vyplýva, že podmienené prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmienené prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený bude viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhujem, aby Krajský súd Trenčín napadnuté uznesenie Okresného súdu v Trenčíne spisová značka 37Pp 4/2023 z: dňa 06.09.2023 zrušil.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci preskúmania konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia, nezistil v postupe okresného súdu chyby procesného charakteru, ktoré by samé osebe opodstatňovali zrušenie napadnutého uznesenia. V konečnom dôsledku krajský súd konštatuje, že prokurátor v dôvodoch jeho sťažnosti ani nenamietal existenciu takýchto procesných väd v konaní okresného súdu.

V rámci preskúmania správnosti samotných výrokov napadnutého uznesenia, krajský súd skúmal, či je napadnuté uznesenie v súlade so zákonom.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zák. pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zák. ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

V súvislosti s posudzovaním splnenia podmienok na podmienčné prepustenie každého odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že o dĺžke trestu, a teda aj o dĺžke pôsobenia výchovného účinku tohto trestu na odsúdeného rozhoduje súd, ktorý vydal právoplatný odsudzujúci rozsudok. Na druhej strane zákonodarca dobrodením, zakotveným v ustanoveniach o podmienčnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ustanovil možnosť podmienčného prepustenia odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia zákonom stanovených podmienok. Z právnej úpravy tohto inštitútu nepochybne vyplýva, že zákonodarca prezumuje možnosť nápravy páchatel'ov trestných činov v rámci výkonu trestu odňatia slobody do takej miery, že i výkonom tohto trestu po dobu kratšiu, než ju stanovil súd v odsudzujúcom rozsudku, je možné pri správnom výchovnom pôsobení dosiahnuť výchovný účel trestu, teda nápravu páchatel'a trestného činu, aby sa do budúcnosti už nedopúšťal trestnej činnosti aj pri jeho pobyte na slobode. Zákonodarca pritom neurčil povinnosť súdu podmienčne prepustiť každého odsúdeného, ale ponecháva na úvahu súdu posúdiť, či výchovný účel trestu odňatia slobody aj kratšieho trvania zapôsobil na toho ktorého odsúdeného v takom rozsahu, že z hľadiska zabezpečenia ochrany spoločnosti nie je potrebné, aby odsúdený vykonal celý uložený trest odňatia slobody. V tejto súvislosti považuje krajský súd tiež za potrebné zdôrazniť, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. u osoby, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, vystupuje do popredia výchovná zložka trestu, na rozdiel od osoby, ktorá je opakovane vo výkone trestu odňatia slobody, u ktorej vystupuje do popredia represívna zložka trestu, keďže u takejto osoby došlo k opakovanému páchaniu trestnej činnosti napriek predchádzajúcemu výkonu trestu odňatia slobody.

V prejednávanej veci okresný súd na základe predchádzajúceho zrušujúceho uznesenia krajského súdu odstránil vytýkané nedostatky, a pre svoje rozhodnutie si okresný súd obstaral potrebné podklady, vrátane krajským súdom vyžiadaného súdneho spisu, na základe ktorého odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody. Z tohto dôvodu krajský súd dospel k záveru, že okresný súd si pre svoje rozhodnutie zabezpečil dostatok podkladov a na ich základe náležite zistil skutkový stav veci.

Na základe preskúmania správnosti výrokov samotného uznesenia okresného súdu, napadnutého sťažnosťou prokurátora, krajský súd považuje za správne závery okresného súdu v odôvodnení napadnutého uznesenia, na obsah ktorého týmto v podrobnostiach poukazuje v zmysle jednoty rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa, podľa ktorých záverov u odsúdeného sú splnené všetky zákonné podmienky pre podmienčné prepustenie z výkonu trestu podľa ustanovenia § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zák.

Podľa názoru krajského súdu, okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia správne dospel k záveru, že odsúdený splnil formálnu zákonnú podmienku, ktorou je vykonanie zákonom vyžadovanej časti trestu.

Pokiaľ ide o splnenie materiálnej zákonnej podmienky spočívajúcej v preukázaní polepšenia sa odsúdeného, krajský súd zdôrazňuje, že okresný súd v napadnutom uznesení poukázal na zistené skutočnosti, ktoré ho viedli k záveru o splnení uvedenej zákonnej podmienky pre podmienčné prepustenie. Medzi rozhodné skutočnosti, o ktoré okresný súd oprel svoje rozhodnutie, patrí zistenie, že správanie odsúdeného, ktorý je po prvýkrát vo výkone trestu, a to v minimálnom stupni stráženia, je stabilizované a na požadovanej úrovni. Z týchto dôvodov sa krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, podľa ktorého v správaní odsúdeného vo výkone trestu došlo k zlepšeniu, čoho prejavom bolo udelenie disciplinárnej odmeny. Z hodnotenia ústavu pritom nevyplývalo, že by sa jednalo o účelové konanie odsúdeného, ktorého cieľom malo byť navodenie dojmu o plnení podmienok pre

podmienečné prepustenie. Preto podľa názoru krajského súdu je dôvodný záver okresného súdu, že odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 66 ods. 1 Tr. zákona.

Pokiaľ ide o splnenie zákonnej podmienky možného očakávania, že odsúdený v budúcnosti bude viesť riadny život v zmysle § 66 ods. 1 Tr. zákona, aj túto okresný súd vyhodnotil správne. Krajský súd konštatuje, že hoci má odsúdený v odpise z registra trestov evidovaných celkovo 5 záznamov, až na aktuálne vykonávaný trest odňatia slobody v ostatných prípadoch došlo k ich zahladeniu, z ktorého dôvodu sa nestotožnil s hodnotením ústavu o strednom riziku recidívy u odsúdeného. S ohľadom na uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že okresný súd sa zaoberať skutočnosťami svedčiacimi tak v prospech ako aj v neprospech odsúdeného, na rozdiel od prokurátora, ktorý poukázal len na negatívne poznatky súvisiace s osobou odsúdeného. Okresný súd súčasne zrozumiteľne vysvetlil prečo ho tieto skutočnosti nevedli k záveru o nemožnosti očakávať od odsúdeného, že v budúcnosti povedie riadny život, navyše ak bolo u odsúdeného konštatované polepšenie pod vplyvom aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že na odsúdeného pred spáchaním trestného činu, pre ktorý je v súčasnosti vo výkone trestu odňatia slobody, nebolo pôsobené výkonom nepodmienečného trestu odňatia slobody.

V súvislosti s prokurátorom namietanou recidívou odsúdeného krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že nakoľko má odsúdený všetky odsúdenia z minulosti, až na aktuálne vykonávaný trest, zahladené, nemožno na ne pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienečné prepustenie prihliadať.

S poukazom na výchovný účel trestu podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., a na okresným súdom správne preukázané polepšenia sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu, tak možno rozumne predpokladať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny spôsob života. K dosiahnutiu tohto cieľa má dopomôcť aj skúšobná doba uložená v primeranej dĺžke za súčasného nariadenia probačného dohľadu spojeného s primeranými obmedzeniami a povinnosťami, ktoré podľa názoru krajského súdu budú efektívne spolupôsobiť v záujme vedenia riadneho života odsúdeným po podmienečnom prepustení.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Keďže s poukazom na vyššie uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.